

דבר המערכת |

לפני כמעט שלושה חודשים פורסם הפרונקל האחרון, ימים ספורים לפני שנהרג באסון טל אלון יקירנו, זיכרונו לברכה. חוסר מזל טרגי הפך לכאורה להיות בן בית במושבנו. האם עלינו לפעול על מנת לשנות את המזל? האם בכוחנו לעשות זאת? אולי. האם בכוחנו למנוע אסון אחר? כולנו תקווה שכן, אבל גם את אלו ניסינו למנוע. אז מה אפשר לעשות? לי, אין תשובה חד משמעית.

כמעט שלושה חודשים חלפו מאז הפרונקל האחרון, והחיים חוזרים למסלולם. שוב קיץ. שוב בריכה. שוב נפגשים כולנו בשבתות. וזה טוב, לא רע, זה טוב. מזל שלבבותינו יכולים להכיל בו זמנית גם את הכאב הנורא, גם את האהבה לחיים. אהבה שהיא סמלית היום יותר מתמיד וממלאה את הימים והלילות של כולנו במשמעות. וזה לא משנה למי מופנית האהבה שלנו כרגע – לבני זוגנו, לילדנו, לחיות החיות איתנו, או לשכנינו. העיקר שהיא פה. העיקר שהיא תישאר.

שיהיה לכולנו רק טוב
ואהבת חינם בשפע,
זיו

תנחומים למשפחת אלון,
ממשפחת מי עמי,
עדיין כואבים, זוכרים
ומשתתפים בצערכם.

תוכן עניינים |

2	המילה הטובה
3	ט"ו באב, טור זוגי
4	משולחנה של רכזת תרבות ונוער
6	דבר רכזת הגנים
7	פינת המושכלית
8	מדור ספורט, דיווח חם
9	המסך הקטן, מדור חדש
10	זוגות מי עמי, פרויקט טו' באב
13	הפאב השכונתי
14	טיול סליחות
15	שיר
16	סיפור לילדים
17	In & Out
18	פינת המשחקים

המילה הטובה |

המילה הטובה הפעם מוקדשת לעושים במלאכה **בהתנדבות**, אנשי הוועד המוניציפלי היוצא – שולי, דני, ניצה, אליס, אוהד, ורויטל - אשר במהלך התקופה יצקו תוכן לתפקיד תוך בנייתו של הוועד המוניציפלי – מושג חדש שלא הכרנו ואיתו התיידדנו.

נראה שחילופי הוועד המוניציפלי עברו בשקט יתר ויש מקום לומר בקול רם **תודה** גדולה לאנשים אלה. לחלק מאיתנו אולי הדברים נראים כברורים מאליו, אך לא כך! ההתנדבות אינה ברורה מאליה ואין זה מיותר להגיד תודה גם אם כבר אמרנו.

הוועד היוצא החל בתפקידו כשלא היה ברור מה התפקיד. התפקיד נדרש להגדרה ולבנייה והם עשו זאת תוך מחשבה ועשייה והתוצאות נראו בשטח. נעשו כאן שינויים רבים, יש לזכור - הכל בהתנדבות מלאה ותוך אכפתיות מהמקום. תודה לכם וישר כוח.

ולנכנסים לתפקיד - נאחל הצלחה במלאכה, המשך עשייה תוך מחשבה ושייפה לשפר ולשפר. שנדע כולנו לתת ולקבל את הטוב ביותר של כל אחד מהאנשים המרכיבים את המקום המיוחד הזה.

שיהיה קיץ קריר (תבואו לבריקה) וחופשה נעימה לכולם.

תודה!

- ☺ מזל טוב למשפחת ג'רזינה על הולדת גיל ג'רזינה! בת לשירי וירון ואח לרני.
- ☺ מזל טוב למשפחת מוסיוב על הולדת אורי מוסיוב! בת לגל ומושון, אחות לרועי ואסף.
- ☺ מזל טוב למשפחת אוסטרובסקי על הולדת יערה אוסטרובסקי! בת ליסמין וגלעד, אחות לנטע ותמר.
- ☺ מזל טוב למשפחת בוכמן על הולדת תמה בוכמן! בת לעדי ועומרי, אחות למוריה.
- ☺ מזל טוב לתום וגליה לחתונתם שנערכה בבית יצחק, ביום שישי, 10.5.
- ☺ מזל טוב אילן ומיה היידן שהתחתנו במי עמי.
- ☺ ברכות לכל העוברים לבית החדש, עדי ועומרי, דנית ויובל, רויטל וטלי, אתי ואבי, בשעה טובה!
- ☺ מזל טוב לרפי רבינוביץ שהתחתן עם בת זוגתו רותם פורת ממושב חצבה ביום 11 במאי 2007. החתונה נערכה בחוג המשפחה.
- ☺ מזל טוב לנמרוד וזהר רבינוביץ להולדת בנם הבכור ביום 25 ביוני 2007, אמיתי שמו.

חמשה עשר באב הוא יום שמחה קדום לעם היהודי, היום ה"עוצמתי" ביותר לאהבה לפי התורה היהודית, יום של אחדות ואהבה .

קצת עובדות על ט'ו באב:

ט'ו באב הוא יום בו הותרו השבטים להינשא זה בזה - לפנים לא נהגו בני שבט אחד להינשא לבן שבט אחר כדי שהנחלה לא תעבור לשבט אחר, לאחר הנישואין. זהו גם היום בו נסתיימה הגזירה על יוצאי מצרים של ארבעים שנות נדודים במדבר לאחר חטא המרגלים. ט'ו באב הוא יום תחילת הבציר. בט'ו באב חגגו את סיום כריתת עצי המערכה, מאורע המסמל את חידוש העבודה בבית המקדש. על פי לוח הירח, תאריך ט"ו בחודש אב הוא תאריך של ירח מלא, שמאז ומתמיד היה לו קשר עם הפריין הנשי,

בשנים מעוברות נוצר שילוב מעניין בין זמן שקיעת השמש, זמן זריחת הירח, וכמות האור בדמדומים עקב התקצרות היום. השילוב הנ"ל יוצר תופעה מרשימה ביותר של זריחת הירח היפה ביותר בשנה! כל מי שלא שם לב לכך עד היום, מוזמן לצפות בירח המלא שמקבל גווני זהוב אדום מרשימים וניגודי אור הדמדומים יוצרים השראה לכל חובבי האהבה.

לסיום, מקבץ שיאים הקשורים לאהבה מספר השיאים של גינס:

שיא החתונות, שיא הגירושין:

79 שנים אורכים הנישואים הממושכים ביותר. ג'וזף ואנני ג'ארוויס מקנדה, הורים ל- 12 ילדים, נישאו בשנת 1921 והם נשואים באושר (?) עד עצם היום הזה.

הכלה המבוגרת ביותר הייתה בת 102 כשנישאה לבחיר ליבה בן ה-83, כשהחתונה המשמחת התקיימה בשנת '91 באוסטרליה.

החתן המבוגר ביותר היה בן 103 כשנישא לאשת חלומותיו בת ה-84, בבית אבות בויסקונסין, ארה"ב, בשנת '84.

הזוג הנשוי הצעיר ביותר הם תינוק בן 11 חודשים ותינוקת בת 3 חודשים מבנגלה-דש. הוריהם השיאו אותם בשנת '86 כדי לשים קץ לסכסוך בן 20 שנה בין שתי המשפחות. הסכסוך, אגב, היה על חווה.

שובל שמלת הכלולות הארוך ביותר בעולם, שהשתרע על פני 301.43 מטר, נרשם אצל הזוג הישראלי גילת ואופיר בן אבו. השניים התחתנו ביוני 2000.

שיא הנשיקות, שיא החיבוקים:

הנשיקה הארוכה ביותר שייכת לזוג ישראליים: כרמית צוברה ודרור אורפז התנשקו לאורך זמן שיא של 30 שעות ו-45 דקות וזכו בתחרות הנשיקה הארוכה ביותר שנערכה באפריל '99 בכיכר רבין, תל אביב.

בתחרות השתתפו 107 זוגות.

בחיבוק הכי גדול נטלו חלק 462 בני אדם - תלמידים, מורים, הורים ואורחים של בית הספר "ברוק קרוידן", מניטובה, קנדה - שהשתתפו בדצמבר '98 בחיבוק שובר-השיאים. האירוע אורגן כחלק מתוכנית הלימודים באזרחות המתקיימת בבית הספר ומטרתו היתה להורות לילדים כבוד וסובלנות איש לרעהו.

*** השנה יחול ט'ו באב בתאריך הלועזי 30 ביולי - אנו נקדים ונחגוג את ט'ו באב במסיבה עברית ביום שישי ה-27 ליולי בבריכה, החל משעה 22:00.

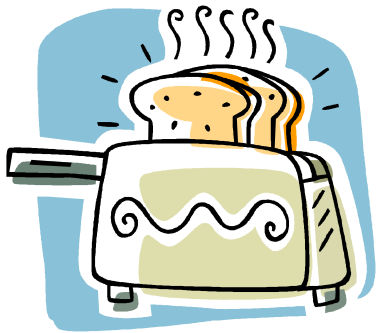
כולם מוזמנים!

מורן ועמית

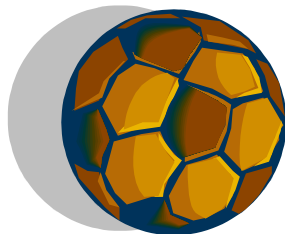
לתושבים שלום,
כמה מילים חשובות על הנעשה בגזרת הנוער ובגזרת התרבות במושב...
נתחיל בנוער-

אנו בעיצומו של החופש הגדול, שמלווה בהרבה פעילויות, נסיעות ובעיקר בריכה!
פתחנו את הקיץ בקייטנה בת שלושה שבועות לכיתות א'-ז' אותה הדריכו בני הנוער של המושב- אביה, טל
ק', טל ט', גלעד, גל, תומר ונוגה בליווי של דניס קוטלר. בקייטנה היו 28 ילדים ואם אתם לא מבינים איך
יש כל כך הרבה ילדים במי עמי, אז פשוט הצטרפו אלינו ילדים מרחן ומקציר. חוץ מרחצה בבריכה,
שהייתה הפעילות המועדפת על הילדים, שיחקנו, צבענו, יצרנו והיה לנו באמת כיף!!! אז כנראה שנתראה
בשנה הבאה בקייטנה נוספת...

לקראת סוף השנה הסתיימה לה סדנת הבישול שבה השתתפו ילדי ח'יב', אשר סוכמה בצורה מאוד
חיובית וטובה הן על ידי הילדים והוריהם והן על ידי מנחה הסדנא. אך לנו נשארה חובה אחת ועליכם
להתכונן אליה- כחלק מהסדנא הקבוצה מחויבת בפרויקט סיום למען הקהילה. הילדים בחרו לקיים ערב
מכירת פיצות מעשה ידיהם במושב, ואת הכסף שייאסף לתרום למוסד טיפולי כלשהו. ערב הפיצות יתקיים
במהלך חודש אוגוסט אז הכינו את הקיבה מעכשיו!!!

הדרכה- בשנה הבאה ידריכו מטעם תנועת "בני המושבים" גל, תומר ודודן את ילדי המושב. ההדרכה
תינתן פעם בשבוע, כאשר במהלך חודש אוגוסט יעברו המדריכים הכנה מסודרת לקראת שנה הבאה והם
עתידים להתחיל להדריך בתחילת ספטמבר. יישר כוח ובהצלחה!!!

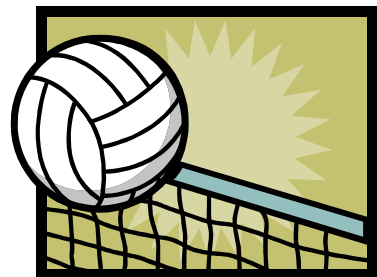

שיהיה לכולנו המשך קיץ מעולה!!!

ובתרבות- העניינים התחילו להתחמם הקיץ...
פתחנו את עונת הקיץ והבריכה במסיבה ברזילאית שעשתה לנו קצת טוב על הנשמה.
אחר כך איחלנו בהצלחה לארבעת המתגייסים החדשים- שרון, הגר, דניס ויואב, במסיבה אינטימית ונעימה, מסורת שבעיני חייבת להימשך..
קיימנו שני ערבי סרטים בבריכה- התחלנו בצפייה בסרט "אדמה משוגעת" ולאחריו "אביבה אהובתי" ובהמשך מתוכננים לנו ערבים נוספים, כשכבר הוזמן הסרט "מדורת השבט" להקרנה הבאה. אך מכיוון שהצפרדעים מפריעות לשמוע את פסקול הסרט, מהפעם הבאה אנו נקרין את הסרטים במועדון.
היום (יום שישי 27.7) מתקיימת בבריכה מסיבת קיץ בסימן טו' באב, אותה גם פתחנו לחברים ולמשפחה מבחוץ. בתוכנית- ריקודים עד אור הבוקר ובעיקר הרבה שמח!! כולם באים...
והתוכניות להמשך- ביום שישי 03.08 נארח את חברי תיאטרון "פלייבק", ונפגש איתם בערב- פרטים בהמשך.
בכוונתנו לקיים טיול סליחות לילי בירושלים במהלך חודש אלול- חודש הסליחות. פרטים נוספים בדף הבא, אך שימו לב כי הקדמנו את הטיול בשבוע, והוא מתוכנן ליום חמישי 30.08.07 ולא כפי שפורסם. בכל מקרה, אנו מבקשים להירשם בהקדם (עד 29.06) מכיוון שעלינו לסגור עם חברת ההדרכה את הטיול. בהרשמות התלויות באספקה ובבריכה.
מה עוד? תתקיים מסיבה לסיום הקיץ וסגירת הבריכה ועל כך בהודעה נפרדת.
ובלי קשר לקיץ- קיימנו מפגש נשים עם ריקי אוגול שסיפרה את סיפור חייה ושרה לנו שירים מעודדים, והשאיפה היא להמשיך ולקיים ערבי נשים- אז גברים התכוננו!!

זה המקום לבקש מתנדבים לארגון חג סוכות, שיוצא השנה אי שם בסוף ספטמבר. צרו עימי קשר..
זה גם המקום להודות לשותפותיי לצוות התרבות- גליה ומירב על הרצון הטוב, העזרה והאחריות, וכמובן לכל שאר המתנדבים שעושים, עוזרים ותומכים על מנת שנמשיך לקיים קהילה תרבותית פעילה ומגובשת. ותודה אחרונה אבל חשובה- לנמרוד ועומר על הפעלת מערכת ההגברה בכל אירוע או פעילות.

נראה לי שזהו להפעם,
שיהיה רק טוב
הגר

דבר רכזת הגנים | "אצלנו במי עמי"

למי עמי הגעתי בזכות גני הילדים, ו"אצלנו במי עמי...." זהו ביטוי ששמעתי מאז. עד היום עוד מפעם לפעם הוא נשמע... לא תמיד הבנתי מה זה אומר, רק דבר אחד היה מאד ברור, ש"אצלנו במי עמי" זה משהו מאד מיוחד.

הבחירה להוביל את הגנים נובעת מהשאיפה – ש"אצלנו במי עמי" כל ההורים ימצאו בגני הילדים מענה למה שהם מחפשים; ש"אצלנו במי עמי" ההרשמה לגנים תסתיים כבר בפסח (עם רשימת המתנה); ש"אצלנו במי עמי" יהיה מקום עבודה מועדף לגננות ומטפלות; ש"אצלנו במי עמי" יהיה משהו מובן, ברור ורצוי.

ותכל'ס ביום יום:

- ⊗ לבנות צוותים טובים של מטפלות בכל הגנים, ולתמוך בהם.
- ⊗ לדאוג לתפוסה מלאה בגנים – עד 25 ילדים בגן הגדול; עד 15 ילדים בפעוטון; עד 12 ילדים בתינוקון.
- ⊗ לדאוג לתחזוקת המבנים והחצרות ולטיפוחם.
- ⊗ לתת מענה לצרכים של הילדים ושל ההורים.
- ⊗ לכתוב נהלי עבודה תקינים
- ⊗ להקים צוות שיבנה את "האני מאמין" החינוכי של מי עמי – מרמת החזון ועד למבנה הארגוני.

אני מזמינה את כולכם – הורים, סבים ואנשים שהחינוך במי-עמי נוגע לליבם לקחת חלק בבניה הזאת.

מור
052-4370262

נ.ב.

כלבים המעוניינים להירשם לגן הגדול מתבקשים להיכנס לרשימת המתנה (מחיר מיוחד לכלבים ידידותיים) **ולהמתין בביתם** עד שיתפנה מקום!

פינת המושכלית |

הפעם אנחנו מקבלים את ההברזה של אבי מכתובת המדור הקבוע, בשל העומס שתקף את משפחת מוסקל עם המעבר לבית החדש בשעה טובה. ובהזדמנות פרונקלית זו, אם עוד לא שמעתם, אתם מוזמנים ביום שבת הקרוב להרים כוסית על הפרגולה בשעת שקיעה...

אז לקחתי על עצמי את האחריות למלא את הדף הריק, ותוך כדי חיפוש המתכון לעוגה שאני אכין לשבת, נזכרתי בעוגה מעולה ששווה להפיץ את המתכון שלה:

במקרה גם השם שלה סימבולי למדור הפרונקל –

"רעידת אדמה"

250 גרם שוקולד מריר
250 גרם חמאה
4 ביצים
1 ו-4/1 כוסות סוכר
1 כפית תמצית וניל
2 ו-4/1 כוסות קמח
1 כפית אבקת אפיה
2/1 כוס שקדים טחונים

ממיסים את השוקולד והחמאה בסיר כפול. מקציפים את הביצים, ומוסיפים תוך כדי את הסוכר והוניל, עד לקבלת בלילה תפוחה ובהירה. מקפלים את בלילת הביצים לתוך השוקולד המומס בקערה גדולה. מנפים את הקמח + אבקת אפיה, מוסיפים את השקדים, ומעבירים לקערה. מערבבים רק עד לקבלת תערובת אחידה. יוצקים לתבנית 26 מרופדת בנייר אפיה, אופים כ-25 דקות עד שנוצר קרום עבה וקשה, וקיסם שננעץ יוצא כמעט יבש (עם קצת פירורים לחים). מצננים היטב ומגישים את העוגה בטמפ' החדר – מומלץ עם כדור גלידה ליד! אם מקררים במקרר – יש להוציא כשעה לפני ההגשה.

אז תהנו וניפגש בהברזה הבאה...

נועם מושכל

בגאווה רבה אנחנו שמחים לספר שנבחרת הטרומ קדטים של ישראל, ונציגנו בה – אור פלבניק – יצאו לדרכם לפסטיבל הנוער האולימפי בבלגרד, ואף שיחקו בתאריך 23 ביולי מול ליטא!

אנחנו לא מפרסמים את הסיפור באופן בלעדי, כי הוא פורסם כבר באתר האינטרנט השווה ספסל, שכתובתו: www.safsal.co.il. כדאי לכם להיכנס, או במילים אחרות – כנסו כנסו!

שם תוכלו לקבל עדכונים הזמן אמת, וגם תוכלו לקרוא שם על גאוות המושב. שם כתוב את מה שכולנו יודעים כבר, במילים הבאות:

"אור פלבניק

סנטר – מכבי חיפה – השחקן הגבוה בנבחרת (2.0), מאוד פיזי, יישא בנטל של ההתמודדות הבלתי נגמרת בריבאונד, יכולת טובה שלו יכולה להיות מפתח להצלחת הנבחרת."

לדעתי כל מילה נוספת מיותרת. אבל למי שלא הפנים, אז העובדות מדברות בעד עצמן:

1. אור פלבניק השחקן הגבוה בנבחרת.
2. נושא בנטל וגם ימשיך לשאת, בהתמודדות על הריבאונדים.
3. מפתח להצלחת הנבחרת כולה.

למי שסקרן, אז משחקים נוספים לנבחרת ישראל יהיו גם ב-24 ביולי נגד אסטוניה וגם ב-25 ביולי, נגד ספרד.

רוצים לדעת עוד? רוצים לדעת את התוצאות? אז כנסו עכשיו לאתר של ספסל! או שתשאלו בברכה.

אור פלבניק - גאים בך ומאחלים לך הצלחה בכל רחבה שתבחר!

המסך הקטן | טור חדש וביקורתי

שאלתי את חנה איזה רעיון יש לה בשבילי לפרונקל והיא אמרה לכתוב טור על טלוויזיה. ומה יותר מתאים לי מזה?! יש לי הרי 30 שנה שבהם צברתי שעות צפייה אין סופיות. אומנם הטעם האישי שלי הוא לא תמיד מיינסטרים ומה שלפעמים פופולארי אני חושבת שזה גרוע אבל אני חושבת שיש לי מספיק 'זמן מסך' בשביל להמליץ על תוכניות טובות ולחסוך לכם עוגמת נפש בתוכניות אחרות.

אז התוכנית הראשונה שאיתה אני רוצה לפתוח באמת ראויה למקום של כבוד. והיא... "גיבורים". תוכנית מדע בידיוני שאמנם לוקחת כל מיני רעיונות מתוכניות וסרטים שכבר עשו, אבל העשייה הטובה של הדברים נותנת הנאה וזה בכלל לא משנה שהיא לא מקורית. סיפור העלילה קצת מסובך לי ולא בטוח שהבנתי אותו לגמרי כי בכל פרק מגלים עוד ועוד פרטים. בגדול זה על חבורה של אנשים שיום בהיר אחד מגלים שיש להם כוח על-טבעי: אחד יכול לקרוא מחשבות, אחת יכולה להפעל/להשבר ולא למות, אחד יכול לנסוע בזמן, לאחת יש פיצול אישיות שאחת מהן רוצחת, אחר יכול לעוף. במהלך העונה אנחנו מגלים עוד ועוד גיבורים. כמובן יש גם איש רע בסיפור שרוצח אותם, יותר נכון פותח להם את הראש, וכך מקבל את הכישרון שלהם. יש גיבור שיכול לצייר את העתיד וכך מתגלה שהולכת להתפוצץ פצצה במרכז עיר גדולה. לאט לאט הגיבורים מבינים שיש עוד כמוהם והם צריכים להתאחד כדי להציל את העולם וזאת מבלי ליפול לידין של הרשע. כמעט אף אחד מהשחקנים אינו מוכר וכך יותר קל להתחבר לדמויות. הקצב של הסדרה טוב, לא יותר מדי אינפורמציה ולא יותר מדי יחסים ודיאלוגים מיותרים. כל פרק נגמר באיזשהו טוויסט כמו '24' שמחזיק אותך במתח עד שבוע הבא. בארה"ב רצים הימורים מי הולך למות ומי שמת לא תמיד "עוזב" את הסדרה.

אני כבר 'מכורה'.

"גיבורים" - כל יום שלישי בשעה 21:30 ערוץ 2 yes stars (13)
ולמי שפיספס מומלץ לקחת ב d.v.d

צפייה מהנה!
רעות דהן

לרגל חג האהבה, ט"ו באב, אספנו סיפורי זוגות מהמושב, מכל הדורות ומכל הסגנונות, והנה הם מוצגים לפניכם, לא בשביל לשפוט או לבחור "מועמד להדחה", כמו בתוכניות הטלוויזיה, אלא כדי שתיזכרו באותו הדבר המוזר שהרגשתם אתם ועודכם מרגישים, אותו דדגוג חמקני וממכר שנקרא אהבה.

רנטה ופדרו (רנטה מספרת):

הכרנו בבריכה של הקהילה היהודית שבפורטואלגרה. אח של פדרו הכיר בינינו אבל רק שנה מאוחר יותר מצאתי סיבה להתקשר אליו והזמנתי אותו למסיבה (בעיקר בגלל שהיה לו אוטו). המסיבה לא היתה מוצלחת אז הלכנו למועדון ריקודים ואח"כ הלכנו לנקודת תצפית על הר וישבנו ודיברנו אל תוך הלילה. כמה ימים אח"כ נכנסתי לניתוח, פדרו חיפש אותי בבית ואמא שלי אמרה לו שאני בבי"ח אז הוא בא לבקר אותי שם והייתי מאוד מופתעת אבל נהיינו חברים רשמית ביום האהבה שמציינים בברזיל כשפדרו, בלי להוסיף בהרבה מילים הגיש לי עציץ כריזנטמות לבנות. היינו אז בני תשע-עשרה. התחתנו 4 שנים מאוחר יותר וגם אז פדרו הפתיע אותי כשהוא הודיע לי שאנחנו מתחתנים בדצמבר. בתחילת הקשר שלנו פדרו אמר לי שאם היחסים בינינו הולכים לכיוון רציני אני צריכה לדעת שהוא מתכוון לעלות ארצה ובאמת חצי שנה אחרי שהתחתנו עלינו לישראל.

דיני ודרור (דיני מספרת):

3 ימים לפני סוף קורס מ"כים העיפו אותי כי הפקרתי שמירה. כשבאתי למפקדה שיציבו אותי מחדש דרור היה שם וחברה שלי, שהכירה אותו, אמרה לו לשכנע אותי לבוא לגרעין שלהם באל-רום. אבל הוא אמר שלא כדאי לי אז כן הלכתי ושם הוא היה האטרקציה כי הוא ניגן בגיטרה וכל הבנות היו סביבו. כשעברנו להאחזות בנערן התנדבתי לבשל לחבר'ה שחזרו ממארב ושביניהם היה כמובן דרור אבל הם לא אכלו באותו לילה כי הם היו צריכים לכבות את השריפה שפרצה במטבח. (שום דבר לא השתנה עד היום) היינו זוגות חברים, גרנו ביחד באותה דירה והחיים הובילו אותנו. כשחזרתו לאל-רום, אחרי לימודים העמקנו את הקשר וב-74', 4 שנים אחרי שהכרנו התחתנו עם עוד זוג מהקיבוץ.

גיתית ותמיר (תמיר מספרת):

נפגשנו בים. הגעתי לחוף ישר מחולון, היתה לי שרשרת זהב, מגן דוד והרבה שיערות על החזה. ראיתי את גיתית עם חברות שלה. התקרבותי ואמרתי לה: "הי בובה, פעם ראשונה בים?", "תגידי, אבא שלך גנן?", "אז איך הוא הצליח לגדל לפרח יפה כמוך?" ומאז הכל היסטוריה.

ניצה ודני (ניצה מספרת):

הכרנו דרך השדכן הידוע דני שניר, דני היה גרוש טרי ואני סטודנטית ויום אחד דני שניר שאל אותי אם אני רוצה להכיר בחור נחמד. נפגשנו בת"א. אחד הדברים הראשונים שהוא אמר לי שהוא מחפש אישה שתקבל את שני ילדיו. שנה וקצת אחרי התחתנו. אחרי שדני ראה מה זו לינה משותפת בקיבוץ הוא אמר שכך הוא לא יגדל את ילדיו ועברנו לגור יחד במי-עמי.

דיאן ופיליפ (דיאן מספרת):

היינו בתנועת נוער ביחד בצרפת (בני 17). פיליפ היה מדריך בתנועה ומשך את תשומת ליבי. אחרי שלמדנו בגרות ביחד הקשר התחזק. במשך שלוש שנים היינו on & off ואז החלטנו לעבור לגור ביחד. כבר אחרי שנתיים שגרנו ביחד אני רציתי להתחתן ולהביא ילדים. בסוף פיליפ נשבר תחת הלחץ וכדי להשתיק אותי הוא הסכים. חודש אחרי שתחתנו עלינו ארצה.

רותי וגדעון (גדעון מספר):

את הטלפון של רותי קיבלתי מבתי הגדולה. הבעל של גרושתי, שהכיר את רותי, חשב שאני צריך להכיר אותה. ובאמת התקשרתי אליה ואחרי שפעמיים ניסינו לקבוע פגישה ולא הסתדר אמרתי ערב אחד "אם את חבר'המנית תגיעי לפה (למי-עמי) מחר בבוקר. למחרת ב-07:00 דפיקה על הדלת. פתחתי, הסתכלתי לה בעיניים וידעתי שזה זה. כשהיא נכנסה אמרתי לה שזה הבית שבו תגור בשארית חייה. 4 חודשים מאוחר יותר התחתנו פה במי-עמי בג'ינס וסנדלים ורותי בשרוול. מאז עברו 25 שנה!!

אילנה ודויד (דויד מספר):

את אילנה הכרתי בגיל צעיר כי היא היתה אחותו הקטנה של חבר טוב שלי. יש בינינו הבדל של 3 שנים וכשהיא היתה בכיתה ח' התחלנו לצאת. כשהתגייסתי לצבא הגעתי למי-עמי, זה היה ב-68' ומי-עמי כבר היתה מושב שיתופי וידעתי שזה המקום שאני רוצה להמשיך לחיות בו וגם אילנה כבר הכירה את המקום מהביקורים שלה אצלי. אילנה יצאה ללימודי אחיות ולא התגייסה לצבא. אחרי 7 שנים שהיינו ביחד התחתנו ומאז מי-עמי היא הבית שלנו.

שירי וירון (שירי מספרת):

אני וירון מכירים מכיתה ג'. בתחילת כיתה י' א' ירון התחיל לחזר אחרי נמרצות ולי לקח זמן להענות אבל הבנתי שאני מתאהבת. כשרצינו ילדים החלטנו להתחתן אבל לא רצינו חתונה דתית אז טסנו לקפריסין ופה בארץ עשינו מסיבה למשפחה והחברים.

נורית ויואב (יואב מספר):

פניתי לשדכנית שתמצא לי בחורה שקוראים לה נורית ותהיה לי לאישה, אז עוד הייתי בקייפטאון והשדכנית מהארץ אמרה שזה לא סביר, אבל יש לי משהו בשבילך. חזרתי לארץ וראיתי קלטת וידאו שאחות של נורית נתנה לי ובה נורית מופיעה וידעתי שהיא תהיה אישתי. יומיים אח"כ נסעתי אליה עם תרמיל ומאז אנחנו חיים ביחד. שבע שנים אחרי שהכרנו נורית נכנסה להריון ובחודש השמיני התחתנו בבית הרב.

גל ומושון (מספרים ביחד):

היה בת"א מועדון שקראו לו ה"שחיטות" שהיה מאוד פופולארי וכל יום חמישי הייתי הולכת עם חברות לרקוד. מושון הגיע גם עם חברים. הוא בא לרקוד לידי ושאל אותי "לאן נעלמת?" אז ענית "מה יש הלכתי לשירותים" אז הוא אמר "אבל שעה?" המשכנו לדבר ובסוף הערב החלפנו מספרי טלפון. יצאנו 5 שנים. כשהיינו בקופנגן (תאילנד) יצאנו לפאב ביום ההולדת של גל ואמרתי לה ששכחתי משהו בחדר והלכתי. כתבתי על היד בצבע אולטרסגול 'מזל טוב' ועל היד השנייה 'תנשאי לי'. כשחזרתי הראתי לה את הידיים. חזרנו לארץ והתחתנו.

דפנה ויאיר (דפנה מספרת):

עבדתי בבית"ח סורוקה וגרתי במגורי האחיות. שכנה לחדר ניסתה לשדך לי כל הזמן בחור בשם יאיר שנראה לה מתאים בדיוק בשבילי. קבענו פגישה ויאיר הגיע אליי לחדר. ברגע הראשון שראיתי אותו ידעתי שהוא האיש והאהבה פרוחה מיד. כעבור מספר חודשים נכנסתי להריון והתחתנו בקיבוץ סעד - הקיבוץ שלי.

יובל ואבי (מספרים ביחד):

אבי היה בן 22 אחרי שירות צבאי, יובל היתה לפני השירות ושניהם עבדו בגד"ש בקיבוץ. בקטיף כותנה הם עבדו ביחד ובאחת הפעמים, לקראת סוף היום אבי אזר אומץ ועלה אליה ל"מהדק", אחרי שיחה קצרה עברו לגור ביחד. 5 שנים מאוחר יותר התחתנו (עד היום אבי לא הציע באמת נישואים). גם היום, כשהם רואים את קטיף הכותנה הם נתקפים בנוסטלגיה.

רותי ודני (מספרים ביחד):

דני היה מדריך של רותי בתנועה וכבר אז הם מצאו חן אחד בעיני השני אבל הם היו צעירים מדי. כשרותי התגייס פרצה מלחמת יום כיפור ובאחת החופשות שהגיעה לקיבוץ היא פגשה את דני ועוד חבר ובגלל שלא היה אף אחד בקיבוץ (בגלל המלחמה) הם בילו יחד. אחרי רמזים עבים החבר השאיר אותם לבד. במהלך השירות הצבאי השמירה על הקשר היתה קשה כי דני היה מוצב בחרמון ורותי היתה ב'מתלה' בסיני אבל תמיד היה מצליח להם לצאת ביחד הביתה ולהפתעתם הם היו נפגשים בקיבוץ. הם היו שנה ביחד עד שהתחתנו בקיבוץ ביחד עם עוד זוג שלהם קראו רותי ואורי דבר שגרם לבילבול ובלאגן.

רותם וזיו (רותם מספרת):

הזוג שמביא לנו את האתר של המושב ואת ה"פרונקל", ביחד כבר 12 שנה. הם למדו יחד באותה שכבה במשך כמה שנים, אך רק כשיצאו יחד בכתה יא' למסע בפולין הרחוקה והקרה, נפקחו עיניהם והם הפכו לזוג. הכל התחיל במלון בפולין כשזיו גר בחדר עם חבר משותף לו ולרותם, וכשערב אחד באה רותם לבקר את ידידה, פתח לה זיו את הדלת כשלגופו גטקעס בלבד. בהמשך הערב נרדם אותו 'גלגל שלישי' וזיו ורותם נשארו לדבר עד עלות השחר.

הקשר הלך והתהדק אך למעשה עדיין לא היה דייט של ממש. ואז באחד מימי שישי זיו סוף סוף הציע לרותם לצאת, ורותם שקבעה עם חברותיה לצאת באותו ערב בחצות למועדון מפוקפק, אמרה לזיו שיש לה חלון זמנים קטן להיות איתו, עד חצות. אך סוף טוב הכל טוב - זיו בילה יחד עם רותם וחברותיה ערב שלם! והשאר היסטוריה...

גליה ותום (גליה מספרת):

תום וגליה חברים כבר שלוש שנים. הם הכירו בשנת 98. תום היה חבר של אח של גליה. שניהם למדו בבית ספר הפתוח בחדרה. תום התחיל להגיע האופן קבוע לבית של גליה. הם היו חברה של כמה בנים וגליה הייתה איתם בסבבה. תום היה מביא לגליה ולאימה בחורות לאישור. כשגליה טסה לדרום אמריקה תום בא להיפרד, וכשהיא חזרה הוא בא לראות אותה. יום שלם חיפשה גליה בדרום אמריקה מה להביא לתום במתנה. אחר כך תום היה חייל וגליה סטודנטית עסוקה. היו בלאגנים בעזה וגליה התקשרה לשאול אם תום בסדר. כעבור כמה ימים תום התקשר חזרה. התהדק הקשר הטלפוני ובכלל...

תום נהג לפלרטט עם גליה, והיא תמיד חשבה שזה בצחוק. כעבור חודשים, הגיע הערב המיוחל, גליה הוזמנה לקומזיץ והחליטה לעבור דרך מי עמי ולהזמין רשמית את תום כבן זוג. הם היו ביחד בקומזיץ ולמחרת גליה לקחה פסק זמן חשיבה. אך אל דאגה, כעבור ימים ספורים, בהופעה של אהוד בנאי הם החליטו שהם נועדו זה לזה והפכו לחברים. ומאז הם ביחד.

אליס ואבנר (אליס מספרת):

הכל התחיל כשאליס הגיעה להתנדב בקיבוץ ברקאי, שעה שאבנר שהה בחו"ל במסגרת הטיול הגדול שאחרי הצבא. כשחזר אבנר לקיבוץ, פגש את המתנדבת האטלקיה שכבר לא היתה כל כך חדשה. בין השניים נרקם קשר, אך משחזרה אליס לאטליה הקשר התנהל מרחוק והימים היו ארוכים וקשים. לאחר זמן, חזרה אליס לבקר את אהובה הרחוק, ואז זה הציע לה להישאר לגור עמו בארץ הקודש, והשאר היסטוריה...

ואם זה נשמע לכם סיפור בנאלי אז תראו מה קרה כעבור 26 שנים -

בשעה מוקדמת של בוקר בהיר אחד נשמעה פעיית עז בפתח ביתם הצנוע של אליס ואבנר. אליס קמה כסהרורית לבדוק שאיננה חולמת, ומשגילתה עז אמיתית בפתח ביתה, מיהרה להעיר את אבנר ויחד הם קשרו את העז ברצועת הכלבה והלכו לכיוון שער צדדי במושב, במטרה לשחרר את העז, שלדעתם פשוט אבדה לאחד מרועי הצאן באזור. משהגיע רגע הפרידה, הפלא ופלא, גם העז כמו אליס התאהבה באבנר וסירבה להשתחרר מכבליו. בעוד אבנר מנסה לשכנע את העז העקשנית לצאת ולרוץ אל המרחבים, נשמעה פתאום צעקתו של שולי השכן שהחזיק בידה של ביתו: "תאיר, הנה העז!"

הפאב השכונתי |

לכל תושבי ההר שלום.
מבקש לשתף אתכם בתהליך העובר עלי בימים אלו.
מזה מספר שנים "חולם" הנוער במי עמי להקים לו פאב. אני זוכר את אחי משתחרר מהצבא ויחד עם יניב ז"ל הם מבררים עם יעקב סיזל, מרכז המשק דאז, לגבי מיקום הפאב. תקופה ארוכה ניסה הנוער, ללא הצלחה, להשיג מקום ותקציב אך נתקל בקשיים ולבסוף ויתר.
לפני מספר חודשים, במהלך טיול רגלי במושב, עברתי דרך מועדון הנוער שנמצא מעל המשרדים. הבטתי והבנתי כי הנוער "הצעיר" אינו פוקד את המקום וכלל לא מבלה בו. מאותו רגע, רעיון הקמת הפאב חזר לקנן בדמיוני. הנחתי שעדיף לנסות ולהגשים את החלום מאשר לא לנסות כלל.
פניתי לגורמים שונים במושב וביקשתי לקבל את המועדון. לשמחתי הרבה, לאחר מספר שבועות והרבה בירורים, נמסר לי כי הנוער יוצא מהמועדון ואושר לי להתחיל בתהליך.
וכעת מעט על התהליך -

ברשותי תקציב כספי שעימו עלי לבנות ולאבזר את המקום על מנת שאוכל לפתוח אותו לקהל התושבים. כל פריט שנקנה, נבחן בקפידה על מנת לחסוך ככל הניתן אך יחד עם זאת עלי להקפיד גם על איכות הקנייה.

במהלך הדרך הארוכה ועד שיושלם התהליך, אנשים רבים מתעניינים, שואלים, מציעים עזרה ותורמים ציוד, ויחד עם זאת אבקש להבהיר נקודה הנוגעת לצד הכספי.

סביר להניח שבתום תהליך ההקמה לא יוותר כסף מהתקציב שקיבלתי לרכישת אלוהול, כיבוד קל, שימש את משתמשי המקום. על כן אני ומספר חברים אחרים נרכוש מכיסנו הפרטי את השתייה, הכיבוד וכל מה שידרש. כל מחיר שייגבה במקום ישמש אך ורק לכיסוי ההוצאות הפרטיות – **מעבר לכך הכסף מיועד אך ורק לפיתוח המקום.**

ונקודה לסיים. אינני מגדיר את המקום כפאב. המקום אמור לשמש מקום בילוי לכל מי שגילו מעל 18 שנה. כל אדם שיחפוץ בשיחה עם חבר, ירצה להאזין למוזיקה, לשתות משקה כלשהו (בתקווה שיהיה מגוון רחב של משקאות), לצפות בסרט או באירוע ספורט מוזמן ויתקבל בברכה.
כמובן שהמקום מיועד אך ורק לתושבי מי עמי ואורחיהם.
אבקש בהזדמנות זו להודות לכל האנשים שעוזרים ותורמים בדרך להגשמת החלום.

גיא אלדר

טיול סליחות | צוות תרבות

לתושבי מי עמי,

חודש אלול קרב ובא, וכידוע בחודש זה מתבצעים בכותל, בבתי הכנסת, באתרי קדושה ובלב היהודי תפילות ובקשות סליחה. רבים באים אל ירושלים ואל בתי הכנסת בכדי לשמוע את השירה הייחודית והניגונים העתיקים. הסליחות מבוצעות בשעות הקטנות ועם שחר מתוך מטרה לחבר את ההתעוררות הפיזית להתעוררות רוחנית נפשית.

ליל סליחות בירושלים הנו תהליך שמחבר בין עולמנו הפנימי, לבין הקורה בחודש אלול בעיר ובעולם. הטיול מפגיש עם הפיוטים והתפילות ועם מקומות רבי הוד וח"ן, בכדי לעורר תהליך אמיתי של סליחה בנו לבין עצמנו המקום וחברינו.

אנו רוצים לקיים **טיול סליחות** באחד מימי חודש אלול לכל תושבי מי עמי. מכיוון שעלינו להתחייב בפני חברת ההדרכה לפחות כחודש מראש לקיום הטיול, אנו מבקשות מכל המעוניין להצטרף לטיול זה להירשם בלוח המודעות שבאספקה או בברכה. ההרשמה תבצע עד **יום א' 29.07.07**, והיא מחייבת...

כמה פרטים טכניים:

הדרכת הטיול תהיה בהנהגתו של יזהר הס, בן קיבוץ ברקאי מחברת "דרך הלב".

הטיול מיועד לכל מי שרוצה מגיל 13 ואילך...

עלות הטיול 45 ₪ למשתתף (כולל הסעה והדרכה)

תאריך הטיול יום ה' 06.09.07.

שעות הטיול יציאה מהמושב בערך ב- 21:00 וחזרה משוערת ב- 07:00 למחרת..

ובתוכנית:

מסע בתוככי הר ציון, בין הגינות המיוחדות, החצרות המקומרות, גגות התצפית לשמיים ולארץ. משם אנו ממשיכים לכוון שער ציון ודרך הסמטאות המפותלות מגיעים אל תוך השער ואל העיר העתיקה. בעיר העתיקה נסתובב ברובע היהודי: בחצר החוש, בתצפית גגות, וברחוב האור בקצה המנהרה (שוני הלכות). המעברים הקסומים והמיוחדים, מובילים אותנו אל הכותל. בכותל נאפשר זמן ומרחב להיות נוכחים בתפילות הסליחות ובשירה. הנחלאות הנם אזור המורכב משכונות רבות, שלכל אחת מהן מנהגים וסגנון תפילה ייחודי. נבקר בישיבת נהר שלום, בבית הרב אריה לוי, בשכונת ברוידא ובשכונת בתי ראנד, נכנס למספר בתי כנסת דוגמת בית כנסת עדס להשתתפות בסליחות.

ולקינוח - מאפייה של קרואסונים חמים בשוק מחנה יהודה (תשלום עצמי).

לפרטים נוספים אפשר לפנות אלינו,
צוות תרבות- גליה, מירב והגר

במלאות 2

בסוף האביב הזה

יוגשו

ביכורי בגרותי

חשופים לכל

בוהקים בז'הר

חסד

וארון הבגדים שלי

ימלא

נקמות משי

הולמות

בגוני

מנטה וחציל

נהרה תפיג

חשכה

- ויהי.

ציפי צבר

החופש הגדול הגיע, וכל החיות בילו ביחד בבריכה. זה היה כמו מסיבת בריכה. לא, זה היה קייטנה. גם לא, נו, בעצם זה היה מפגש חברים. היו שם הרבה חיות, והרבה חברים מכל מיני סוגים. שתי תרנגולות וטווסה ישבו בצל של עץ הצפצפה. נמר וצבוע שיחקו מטקות על הדשא. איילה אחת קראה ספר עם תמונות גדולות ומשקפיים עצומות. עשרה חתולים ועיזה אכלו ביחד אבטיח בקול גדול. בקיצור, היה שמח שם מחוץ למים.

אבל לא רק. בתוך המים הכלבים שיחקו כדור-עף נגד הפיל והם קרעו אותו בנקודות. הכדור כל פעם נחת רק כמה סנטיים מהחדק. שתי ג'ירפות עשו תחרות עמידה על הראש, קיבלו סחרחורות וצחקו עם הצבוע. במים של הקטנים שיחקו כמה עכברים ב"מונית" – הם חיכו בתור קרוב לשפה, ומדי פעם הגיע בשחייה דוב קואלה בן שלוש והם טיפסו לו על הראש. וגם היה שם אריה שעשה בריכות עם משקפי שחייה בצבע כחול.

אבל לא רק, כי האריה לא רק שחה הלוך ושוב בסגנון שחיית צפרדע, שזה כמו שחיית חזה, כמעט אותו דבר. האריה גם חשב. קראו לאריה מני. מני חשב עמוקות, גם כשלקח אוויר מחוץ למים, וגם כשטבל את כל גופו עד שהגיע לקרקעית, מה שהיה לו די קל כי היו לו משקפי שחייה בצבע כחול. מני חשב על זה שהמסיבה הזו, לא, הקייטנה, לא נו, המפגש הזה, של כל החיות, הוא בעצם גם שמח.

אבל לא רק שמח, לא. ככה מני האריה חשב. כי מה הקיץ הזה מסמן? את הסוף של השנה. שהייתה לא קלה בכלל והנה היא נגמרה. ועכשיו החופש הגדול וגם הוא יסתיים בסוף. לכל דבר יש סוף, הסיק מני. וזה עשה לו גם עצוב. כל פעם שמני הגיע למקפצות של המים העמוקים הוא נעצר וצעק את מספר הבריכה שהוא עשה. כרגע זה היה שבע.

מה שהכי ביאס את מני היה חוסר הוודאות. כלומר, הוא ממש לא ידע מה הולך להיות עם כל החברים שלו. היה לו חבר אחד, בילי קראו לו, הוא היה בולדוג קשוח שחבל על הזמן. והוא רצה בכלל להיות ליצן ואפילו התאמן על זה כל הזמן. האם הוא יצליח בסוף? היה לו חבר אחר, יוני, שהיה חמוס שכל הזמן חלם להיות מרגל. הוא היה כל כך בטוח שהוא מתאים לזה, שאפילו מני כבר חשב, למה לא?

מני גם הכיר די טוב את רובי, החזיר. רובי היה מגניב, הוא היה תמיד מתחלק באוכל וגם הקפיד לדבר מנומס. רובי רצה בכלל להיות משגיח כשרות, אבל מני לא הבין בעניינים האלה יותר מדי, ולא היה לו אכפת אם רובי יהיה בסוף אפילו חזן. העיקר שיהיה לו לבריאות. מני הגיע שוב למקפצות, והוא שאג: "שמונה!" לקח אוויר והמשיך.

לא כולם היו חברים של מני, אבל הוא הכיר טוב את כולם. גם את חלי, החלזון שירדה מהפסים והחליטה שהיא תהיה נהגת מירוץ, אפילו שעדיין אין לה רישיון. היה לה מבט כזה לפעמים, כשהייתה פותרת תרגילים בחשבון בצ'יק, של אחת שמשעמם לה קצת בעולם הזה ולכן היא רוצה כל דבר שהיא רוצה. אבל, גם זה בסדר, לא? מני הכיר גם את גוגו. הקוף שרצה להיות בן אדם. היי, למרות מה שאומרים על גוגו, הוא בסך הכל ילד די נחמד. הוא עשה פעם חיקוי של המורה שהיה ממש מצוין וכולם צחקו ולא על גוגו, ומאז מני שם עין עליו מרחוק, והסתכל על החולצות המכופתרות המשונות שלו.

כל אחד מהם רצה משהו והוא ידע את זה. היו להם סיבות ותוכניות והם עמדו לעשות את זה בגדול. או שלא. וזה מה ששיגע את מני. חוסר הוודאות. הוא הגיע שוב למקפצות ולא היה בטוח לאיזה מספר הגיע.

"00000", הוא לחש למציל, שהיה זברה ששיחק שש בש עם חברה שלו.
"שמונה", אמר המציל.

"תודה... תשע", שאג מני והמשיך לשחות.

אולי לא כולם יצליחו לעשות מה שהם רוצים. אולי יהיה להם קשה והם ירצו כבר משהו אחר. אולי הם לא יבינו למה הם רצו בכלל פעם, כשהיו ילדים, את הדבר הזה, שהוא בעצם קצת מוזר, או שונה, או סתם קשה מאוד להשגה. אולי הם לא יתמידו, לא יתאמנו, לא ישקיעו, לא ישתדלו, לא ילמדו מניסיון של אחרים, או שאפילו ישכחו לגמרי מהעניין. אבל אולי לא.

באותו רגע, מני החליט שהוא רוצה להיות מציל בבריכה.

IN	OUT	שלטון
הועד הנכנס – ניר, יואב טבנקין, יובל ר., גיורא וגל – כרכות ו... "לא צמודה ולא לאכה"	ועד מוניציפלי היוצא – שולי, ניצה, דני, אוהד, אליס, רויטל – כוכ תודות על שנתיות של יצירת מציאות חדשה	
"רביצות" אינסופיות בברכה	"ישיבות" באספקה ובמשחקה	מפגשים
קייטנת "מי-עמי"	הורים מיואשים	חופש גדול
הורים מיואשים "הגר, מה התכניות...???"	קייטנת "מי-עמי"	חופש גדול
מסיבה בברכה ו... שרון, שי ואור טיטו - אזהבים אתכם, תשמרו על עצמכם	מסיבה ליד המועדון	מתגייסים
סרטים, מסיבות ועוד	חגים	תרבות
קיץ וחם, חם, חם	גשם ביוני	עונות
מורן מתחתנת	מורן בהריון	שמעתם ש....
משפחת הדר, ענבר וב"ב כרכים השבים, התאצצנו		"אני חוזר הביתה.."
ט"ו באב	פורים	מסיבות
בבית - תמה בוכמן, ... , ...	בבי"ח - גיל ג'רזינה; אורי מוסיוב; יערה אוסטרובסקי	לידות – כרכות לאולם
קפה בוך; אוהלים; ו... עוד כמה שטרם הותר לפרסם	יריד עסקים	יזמות
7 ילדים עולים לכיתה א'!!! ספאנות לאילו שאוטו	2 ילדים במחזור	גודל
מסיימים – הגר וספי כהנא; רותם וזיו רביב	כרכות לאילו שכבר אריט בביתם - דנית ויובל; עדי ועמרי; רויטל וטלי; אתי ואבי מוסקל	בניה (סיוכים מודרכים יוצאים בסופי שבוע)

באתר של מי מתעדכנים גיליונות קודמים של הפרונקל!

כתובת האתר: www.mei-ami.co.il →

כניסה לעמוד: דרך הקישור פרונקל

בנוסף, עדכוני התרבות והנוער מופיעים תחת תפריט

שימושון מי עמי (בתפריט הכחול)

פינת המשחקים |

ריבועי קסם בנושא טו' באב, הקיץ ומי עמי!

יש לשבץ את המילים שבהגדרות לאורך ולרוחב כך שמתקבל ריבוע שלם:

.1

- מקום בו גדלים הענבים
- מנהיג תורני יהודי
- נוזל חיוני לקיום החיים

.2

- אותו מהווים שניים יחד
- פרח רומנטי
- גידולי שדה